

[Indenrigsministeren.]

at det er forbundet med Sundhedsfare at opholde sig der, og Mangelen ikke efter Opfordring straks afhjælpes af Udlejerne, kan Lejeren til enhver Tid ophæve Lejemaalet.“ Der er da ikke et Menneske her til Lands, der ikke ønsker, at dette skal være Lov i Landet. Det ærede Medlem spørger: Hvem skal afgøre det? Det skal Retten, Retten skal dømme i disse Forhold, og Retten kan selvfølgelig paakalde Sundhedsmyndighedernes Skøn i disse Tilfælde.

Paa samme Maade hvad angaar Bemærkningerne om Væggetøjet. Der er jo ikke Tale om andet, end hvad der er gældende Regel i Dag. Ejeren maa selvfølgelig fjerne Væggetøjet, men han skal kunne gøre Ansvar gældende over for Lejeren, hvis det er hans Skyld, at Væggetøjet er kommet. Jeg kan ikke se noget som helst urimeligt deri, og derfor tror jeg, det ærede Medlem Hr. Elgaard skulde gaa ind paa den Tanke, som et stigende Antal af Grundejerne — i hvert Fald af dem, der sætter sig ind i disse Forslag — er ved at gøre sig fortrolig med, nemlig at Lovforslagene ikke indeholder andet, end hvad der er ret og rimeligt for begge Parter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Jeg anerkender ikke Indenrigsministerens Eksempler med Hensyn til Lejestigningen. Indenrigsministeren vilde give det Udseende af, at København i den Henseende egentlig var gunstigt stillet, idet det er en Kendsgerning, at Lejen i samtlige Provinsbyer for samme Lejetype ligger 30 pCt. lavere end i København. Jeg anerkender ikke en Statistik, hvis Udgangspunkt for Provinsens Vedkommende i mange Tilfælde er fantastisk lave Lejer; den Stigning, der deraf fulgte, maa nødvendigvis blive noget større procentvis gennem den Udvikling, Krigsaarene medførte. — Hvad angaar Sundhedsfaren, spurgte jeg ikke, hvem der skulde skønne mellem Parterne, hvis der opstod Konflikt. Jeg spurgte: Hvem skal afgøre, om en Ejendom er sundhedsfarlig eller ikke? Hvis det er Sundhedskommissionen, hvorfor siger man det saa ikke i Lovforslaget?

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Maa jeg bede det ærede Medlem Hr. Elgaard om at erindre, at Udgangspunktet for hans Bemærkninger var Forholdene i Provinsen i Relation til Ophævelsen af Husleje-

nævnene, idet han sagde, at Forholdene var blevet saa meget bedre i Provinsen efter Ophævelsen. Heroverfor har jeg dokumenteret, at i disse 8 Aar er Lejen derude steget saa og saa meget mere end i København. Her er slet ikke Tale om, hvorvidt det ærede Medlem vil anerkende disse Tal — det bliver det ærede Medlem simpelt hen nødt til. Man kan ikke her i al Almindelighed tale om, hvor Huslejeniveauet er højest eller lavest. En Række Forhold, bl. a. Grundværdien, Ejendommenes Karakter, Byggeomkostninger o. s. v. herinde og i Provinsen, er bestemmende for Huslejeniveauet, og det ærede Medlem og jeg er slet ikke i Stand til paa staaende Fod at sige, hvilken Leje der er rimeligst. Men, som sagt, det var i Relation til det ærede Medlems Udtalelser om Huslejenævnenes Ophævelse, jeg fremsatte de nævnte Tal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Der er slet ingen Anledning for den højtærede Indenrigsminister og mig til at skifte Ord om de forskellige Forhold for Lejerne i Provinsen og i København. Det er overflødig, desformedit Regeringspartierne — den højtærede Minister med — har erkendt, at denne Lovgivning skulde afvikles. Jeg behøver ikke at gaa længere tilbage end til 1932; da erkendte Regeringspartierne — Socialdemokratiet som Det radikale Venstre — at det fremsatte Lovforslag var en Afviklingslov, og at dermed skulde denne Lovgivning høre op. Jeg siger dernæst, Hr. Indenrigsminister, at under den Udvikling ligger Provinsen fuldkommen i Ro med en — alle økonomiske Forhold taget i Betragtning — langt gunstigere Stilling end Hovedstaden, hvor Lovgivning har eksisteret indtil for et Aar siden. Jeg siger, at Ministerens Lovforslag vil forværre Forholdene og ikke forbedre dem.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard blander to Ting sammen, nemlig Virkningen af Huslejenævnenes Ophævelse, som jeg har dokumenteret er en anden end den, det ærede Medlem nævnte, og saa det Spørgsmaal, der foreligger i Dag, og som angaar at skabe en Lovgivning om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem har ret mange Meningsfæller i sit Parti, naar han mener, at en saadan Lovgivning kun skulde gælde en Del af Landet og ikke være generel for hele Landet.